

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Pišem vam iz Centralne Amerike za vrijeme pastoralnog putovanja, koje činim u ovih šest država gdje je već uspostavljen posao Opusa Dei. Znam da bi naš Otac rekao: *mislim na Djelo i osjećam se "budalasto"*.

Stoga ono prvo što mi je u srcu je djelo zahvale Bogu u predanju za apostolske plodove u ovim predragim krajevima. Od Guatemale do Paname promatram sa svima divan cvat duhovnoga života koji se vidi u životu ljudi svih rasa i mnogih jezika, jer u ovim narodima pored španjolskoga govore se i različiti autohtoni jezici. Promatrajući tu panoramu, također sam se sjetio izraza koji je mnogo puta ponovio sveti Josemaría: ***nema više od jedne rase na zemlji: rase djece Božje. Svi moramo govoriti jednim jezikom (...): jezikom kojim je razgovarao Isus sa svojim Ocem, jezikom koji se govori srcem i glavom, koji sada primjenjujete vi u svojoj molitvi. To je jezik kontemplativnih duša***¹. Jer Isus je, kao što je govorio naš Otac u drugoj homiliji – ***došao da donese mir, dobru novost, život svim ljudima. Ne samo bogatima i ne samo siromašnima. Ne samo mudrima, nego i običnim ljudima. Svima. Braći, mi smo braća, jer djeca smo istoga Oca Boga***².

Ostat ću još jedan tjedan u ovom lijepom kraju zemlje: nastavite me i dalje pratiti svojom molitvom i žrtvom, prikazanjem profesionalnoga rada i trenutaka odmora koji mnogi od vas ovih dana koriste. Na taj način će biti obilni duhovni plodovi. Molite se uvijek za svetoga Oca; ovaj mjesec se posebno sjedinite s njim na putu u Koreju, tamo ga očekuju mnogi katolici i ne malo ljudi dobre volje.

Kao što vam u ovo vrijeme obično napominjem, kolovoz je bogat marijanskim blagdanima. Između 2. kolovoza, blagdana Naše Gospe od Anđela, i 22.8., blagdana krunjenja Naše Gospe, slaviti ćemo posvetu bazilike Svete Marije Velike (Blažene Djevice Marije Snježne, 5. kolovoza), a prije svega svetkovinu Uznesenja Marijina dušom i tijelom na Nebo. Tog dana, u jedinstvu sa svetim Josemarijom i s don Álvaro, kao i sa svim vjernicima Djela koji su već u blaženstvu s Bogom, obnovit ćemo posvetu Opusa Dei slatkom i bezgrešnom Srcu Marijinu, koju je naš Utemeljitelj učinio prvi put u Loretu, 15. kolovoza 1951.

U liturgiji tog dana vidimo u čitanju iz Otkrivenja Ženu obučenu u sunce, s mjesecom pod njezinim nogama i okrunjenu s dvanaest zvijezda, u borbi protiv paklenog zmaja koji hoće progutati dijete iz njezine utrobe³. Taj lik na prvom mjestu predstavlja Crkvu koja se ***s jedne strane pokazuje proslavljena, trijumfirajuća, a s druge strane u bolima. Takva je ustvari Crkva*** – rekao je papa Franjo u jednoj homiliji. ***Ako u Nebu već sudjeluje na slavi svoga Gospodina, u vremenu neprestano doživljava kušnje i izazove koje donosi konflikt između Boga i zloduha, neprijatelja od uvijek***⁴. Izvucimo iz tog prizora prvu, vrlo jasnu pouku: potrebno je boriti se bez zastoja kako bismo bili vjerni na putu prema Bogu u svojoj svakodnevnoj borbi, koji je naša staza svetosti. Kada se već nalazio pri kraju svoga zemaljskog puta, sveti Josemaría je kao sažetak svoga odgovora Bogu napisao: ***Ovo je naša sudbina na zemlji: boriti se iz ljubavi do zadnjeg trenutka. Deo gratias!***⁵. Bez te svakodnevne borbe – u kojoj ima pobjeda, ali i poraza, nakon kojih se možemo dignuti koristeći sakrament Pokore – ponašali bismo se oholo. Za pobjedu u toj borbi, ili brzi popravak ako smo ponekad bili pobijeđeni, računamo na milost Božju i pomoć tolikih

¹ Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 13.

² *Isto*, br. 106.

³ Usp. *Otk* 12, 1-6.

⁴ Papa Franjo, Homilija, 15.8.2013.

⁵ Sveti Josemaría, napisana bilješka, 31.8.1971.

zagovornika: na prvom mjestu Blažene Djevice Marije.

“Auxilium christianorum!” – Pomoćnice kršćana, recitiraju sa sigurnošću Lauretanske litanije. Jesi li pokušao ponavljati ovu strelovitu molitvu u svojim teškim trenucima? Ako to činiš s vjerom, s nježnošću kćeri ili sina, otkrit ćeš moć zagovora tvoje Majke, svete Marije, koja će te dovesti do pobjede⁶.

Također je i Blažena Djevica Marija za vrijeme svoga života na zemlji upoznala poteškoće i teške kušnje. Ali Ona, pošto je u njezinom srcu uvijek bio aktualan *fiat!* koji je izgovorila u Nazaretu, bila je vjerna Bogu u svakom trenutku. Don Álvaro je pisao: „Iz jasnoće u jasnoću, od milosti do druge veće milosti, bez ikakvog zadržavanja, postojano je Marija napredovala u svojem zajedništvu s Bogom, dok se nije ispunio poseban i divan događaj koji se u Crkvi slavi 15. kolovoza“⁷.

Žena iz Otkrivenja također je i Blažena Djevica Marija. Kao i Crkva, također i Marija u izvjesnom smislu sudjeluje na toj dvostrukoj mogućnosti. Ona je naravno definitivno ušla u Nebesku slavu. Ali to ne znači da se Ona nalazi daleko i da je od nas odijeljena: Marija nas nasuprot tome prati, bori se s nama i podržava kršćane u borbi protiv zla. Molitva s Marijom, posebno u Krunici (...), ima i „agonističku“ dimenziju, znači borbu: to je molitva koja podržava borbu protiv zloduha i njegovih ortaka⁸.

Poslušajmo druge preporuke don Álvaroa koje su nastale iz njegove velike ljubavi prema Mariji dok je slijedio primjer našega Utemeljitelja. „Trebalo se boriti, djeco moja, ako ne želimo biti poraženi od neprijatelja Boga i naše duše. Mi računamo na pomoć milosti i na moćan zagovor Majke Božje. Ne možemo se bojati. Ono što treba učiniti je utjecanje Gospodinu i treba koristiti sredstva koja nam pruža Crkva: molitvu, mrtvljenje i često primanje sakramenata Pokore i Euharistije. Recimo Isusu da želimo biti vjerni. I Presvetoj Djevici: Majko moja, želim biti vjeran tvome Sinu i pri tom računam na tvoj zagovor za mene. Gospodin te ne može prečuti“⁹.

Veliki blagdan Uznesenja pruža nam mogućnost da donesemo lijepi dar Našoj Gospi: odluku obnovljenja vjernosti kršćanskom pozivu koji je svatko od nas primio, a to znači obraćenje koje je odlučnije i zahtjevnije protiv onoga što nas dijeli ili nas može udaljiti od Boga. Za to ćemo rado obaviti ispit savjesti, posebno prije Ispovijedi. Treba moliti od Blažene Djevice Marije „da znamo biti Božji i za Boga, da Mu odgovorimo sa *fiat!* koji znači nešto što nas označava“¹⁰.

Bio sam svjedok tome kako je don Álvaro u svojim razgovorima s većim i manjim grupama poticao na borbu – uz pomoć Božju – u svakodnevnim okršajima. Premda obično taj trud ostaje na malim stvarima – to su detalji ljubavi prema bližnjemu, korištenje vremena, dobro dovršavanje rada... - moramo se truditi u tim borbama kao na treningu za dobivanje *zadnje bitke*, one koja će nam otvoriti vrata za vječno blaženstvo.

Don Álvaro je imao uvijek na umu poduku koju je sveti Josemaría uvijek prenosio, posebno u zadnjim godinama. Naš Utemeljitelj je rekao: ***U ratu se može izgubiti jedna bitka, dvije ili tri... U biti nije važno ako se dobije zadnja bitka, jer ona je odlučna. U unutarnjem životu – koji je također rat i bitka, kao što smo upravo rekli – bolje je ne izgubiti ništa, jer ne znamo***

⁶ Sveti Josemaría, *Brazda*, br. 180.

⁷ Don Álvaro, Pismo, 1.8.1993.

⁸ Papa Frano, Homilija, 15.8.2013.

⁹ Don Álvaro, Homilija na svetkovinu Uznesenja Marijina, 15.8.1989.

¹⁰ Don Álvaro, Homilija, 8.9.1976.

kada ćemo umrijeti. Sa zemlje odlaze mala djeca, mladi i ljudi puni života. A mnogo puta stariji žive godinama i godinama..., ali nitko ne zna kada će Bogu polagati račun za svoj život.

Zato, pošto onaj koji izgubi zadnju bitku taj gubi rat, kada se nađemo posred borbe koju poznaje samo Bog Naš Gospodin i svatko od nas (...), kada se nalazimo u takvoj bitki, moramo misliti: ona može biti zadnja i ne želim biti toliko glup da izgubim jednu bitku koja može čitav moj život obezvrijediti.

Boriti se, djeco moja, boriti se! Recite to drugima, jer tako će postati sretni: to je put¹¹.

Don Álvaro je neumorno ponavljao da Gospodin može sve, a od nas traži da radimo bez straha od poraza. *Si Deus pro nobis, quis contra nos?*¹², ako je Bog s nama, tko je protiv nas? Tako se često pitao riječima svetoga Pavla. I često je govorio o borbi Davida protiv Golijata o čemu nam priča Sveto pismo¹³. Promatrao je nesrazmjer oružja protivnika: Golijat je nosio koplje, štit i oklop, dok je David imao samo pastirsku pračku i nekoliko kamenčića koje je uzeo s gomile. Ipak, u potpunom pouzdanju u moć Božju, a ne u svoju snagu, David je postao pobjednik u toj borbi.

Evandjelje na svetkovini Uznesenja sadrži *Magnificat* koji nam govori o nadi. **To je krepost pomoću koje se, u kušnji konflikta, dnevnoj borbi između života i smrti, između dobra i zla, vjeruje u Uskrsnuće Kristovo, u pobjedu ljubavi (...). Marijina pjesma, *Manificat*, spjev je o nadi, spjev Naroda Božjega koji je na putu na zemlji (...).**

Ta pjesma posebno se čuje onamo gdje Kristovo Tijelo danas trpi Muku. Gdje se nalazi Križ uvijek za nas kršćane ima nade. Ako nema nade, nismo kršćani. Zato mi je drago reći: ne dopustite da vam ukradu nadu. Neka vam ne ukradu nadu, jer ta snaga je milost, dar Božji koji nam omogućava da napredujemo pogledom u nebo. A Marija se uvijek nalazi tamo, blizu tih zajednica, naše braće, Ona s njima hoda, trpi s njima i pjeva *Magnificat nade*¹⁴.

Te riječi nas potiču na molitvu za ljude koji u različitim krajevima svijeta trpe ili su progonjeni zbog vjere. Ne ostavljajmo ih same! Svojom molitvom i žrtvama, mada se fizički nalazimo daleko, možemo im pomoći, ojačati ih u njihovoj teškoći, zahvaljujući Općinstvu svetih koje nas sjedinjuje u mističnom Tijelu Kristovu koje je Crkva.

Ne želim izostaviti drugi marijanski blagdan koji slavimo ovaj mjesec, 22.8.: Sveta Marija Kraljica i Gospa neba i zemlje. Don Álvaro je rekao: „Predstavljam tu krunidbu kao da Otac, Sin i Duh Sveti, Presveto Trojstvo, uzima – na poseban način – Kraljicu Apostola i Svetaca: to je toliko veliko posjedovanje koje je moralo biti kao eksplozija svjetla, tako da se Blažena Djeвица Marija – svojom svetošću, divotom i ljepotom – uzdigla nad svime kako bi je častili, hvalili i ljubili svom snagom“¹⁵.

Do tog sretnog cilja doći ćemo ako ostanemo odani svojem kršćanskom pozivu. Uz greške i zablude – to sam već primijetio – ali odlučni da se podignemo koliko god puta pali, odlazeći na Ispovijed i sjedinjujući se s Kristom u Euharistiji i u pouzdanju prema našoj Nebeskoj Majci. „Kraj našega zemaljskog života bit će nebeska slava ako znamo ići poučnom stazom

¹¹ Sveti Josemaría, bilješke s obiteljskog skupa, 8.6.1972.

¹² Rim 8, 31.

¹³ Usp. 1 Sam 17, 39-51.

¹⁴ Papa Franjo, Homilija, 15.8.2013.

¹⁵ Don Álvaro, Homilija, 8.9.1976.

posvećivanja svakodnevnoga života koju su nam otvorili Isus naš Gospodin i njegova blažena Majka svojim godinama u Nazaretu i što je naš predragi Utemeljitelj znao oponašati uz veliku ljubav¹⁶.

31. kolovoza dodijelit ću u Torreciudadu svećeničko ređenje dvojici vaše braće Pridruženih: to će biti još jedna prilika za jačanje jedinstva cijeloga Djela u služenju našoj svetoj Majci Crkvi.

Nedostaje manje od dva mjeseca do beatifikacije predragoga don Álvara. Pregledajte preporuke koje sam vam uputio ovih mjeseci velikodušno u slobodi svakoga pojedinca, kao što vam nalaže vaša duša. Svi se moramo truditi u pripremanju ovog milosnog vremena.

Znam da mnogi neće moći fizički putovati u Madrid, iz različitih razloga: zbog bolesti, poodmakle dobi, profesionalnoga rada koji se tih dana ne može ostaviti, manjka ekonomskih sredstava za putovanje... Ipak, svi ćete biti prisutni na tom obredu, a također i na onima koji će biti nakon toga u Rimu. Vaša molitva, prikazanje vaših poteškoća, duhovno zajedništvo s vjernicima, suradnicima i prijateljima Djela koji će biti prisutni na beatifikaciji bit će vrlo učinkovit doprinos kako bi Gospodin mogao izliti obilje svoje milosti na duše.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja
vaš Otac
+Javier

San José de Costa Rica, 1. kolovoza 2014.

¹⁶ Don Álvaro, Pismo, 1.8.1993.